

geringen på, at når bare man er aktiveret, så får man også job. Altså, aktivering skaber måske nogle job, men ikke job i ubegrænsede mængder, det må man altså sige, i de svage dele af landet.

Så er der altså tilbage at sats på den faglige mobilitet. Der tror jeg da sådan set at vores regler er tilstrækkelig stramme, men at der måske ikke bliver administreret fuldt ud. Man møder jo også en gang imellem folk, der siger, at det ikke kan betale sig for dem at tage arbejde. Og det er altså en formulering, jeg ikke kan snuppe.

Jeg mener derimod ikke, at vi skal sætte dagpenge eller bistandshjælp ned, og jeg mener heller ikke, at lønninger har godt af at komme op. Folk skal bare ikke have lejlighed til at benytte sig af den tredje mulighed og sige nej. De skal være forpligtet til at tage et job.

Ole Sohn (SF):

Jeg er fristet til at starte med at sige, at det må være dejligt at være minister i en regering, som i den grad kun gennemfører positive ting. Den ene halvdel af salen er dem, der er bag arbejdsmarkedsreformen. De siger: Jamen, det er arbejdsmarkedsreformen, der har afskaffet 300.000 arbejdsløse. Og den anden del af salen, den del, jeg tilhører, siger: Arh, vi er nu ikke helt sikre på, at det er arbejdsmarkedsreformen. Næ, det er regeringens økonomiske politik, som bl.a. har venstrefløjens som økonomiske bagmænd, der har været succesrig og har været med til at skabe det økonomiske opsving, og som har gjort, at virksomhederne har tiltrukket, haft behov for arbejdskraft. Derfor kan regeringen, uanset hvad de gør, sige: Det, vi gør, er rigtigt.

Men jeg vil nu sige det på den måde, at debatten i dag jo for så har vidt været konstruktiv på den måde, at vi nu er kommet i en situation, hvor man kan sige, at det økonomiske opsving er fladet ud. Det betyder, at arbejdsmarkedspolitikken nu for alvor skal stå på egne ben og vise, hvad den er værd. Og det er en af begrundelserne for, tror jeg, at ministeren glædeligvis er kommet med et udspil til, at vi nu må vende kortene en gang til for at finde ud af, hvordan vi så formulerer arbejdsmarkedspolitikken i fremtiden. Det initiativ tager vi hatten af for, og vi bidrager gerne med konstruktive forslag, når den tid kommer.

Når vi har rejst forslaget her, så er det ikke ud fra et forsøg på at drille, som hr. Ole M. Nielsen næsten fik det til at fremstå som, men fordi vi mener, at det er helt naturligt. Når man laver en

lov, som man oven i købet siger virker, så er det mindste, man kan gøre, da at respektere loven.

Det er der til gengæld ingen af forligspartierne som ønsker. Samtlige forligspartier, der har haft ordet i dag, har tilkendegivet: Vi ønsker ikke at leve op til loven. Det synes jeg selvfølgelig er lidt skuffende.

Man laver en lov, hvor der er et retskrav. Så kan man diskutere kvaliteten – den har vi kritiseret meget, der skal ingen problemer være i at gøre kvaliteten bedre – men vi er jo i den situation, at arbejdsmarkedets parter, de organisationer, som stod bag reformen uden for huset her, erkender det samme, som SF har erkendt. Det er jo derfor, at LO, som er medansvarlig for reformen, siger: Det, vi har lavet, er ikke godt nok, men det skal ikke være de arbejdsløse, der kommer i klemme på det. Derfor er LO enig med SF om, at man skal forlænge tiden i aktivperioden, sådan at man kan opfylde betingelserne med de 75 pct.s aktivering.

Og hvad er problemet? Problemet er jo – og det fremgår i øvrigt også af det aktstykke, som arbejdsministeren har oversendt til Finansudvalget i dag, hvori det står – at en foreløbig status over de to første måneder i år 2001 viser, at produktionsniveauet på AF stadig væk er dårligere i dag, end det var før Amandas igangsættelse. Det vil sige, at man er 14 pct. bagefter med handlingsplanerne, og man er 12 pct. bagefter med virksomhedsforsøgene. Og når man nu beslutter sig for ikke at ville forlænge dagpengeperioden, så skal vi jo koncentrere alle kræfterne om at lave en brandslukningsøvelse for dem, som er ved at falde ud af systemet.

Hvad vil der så ske med de procenttal, som man oversender til Finansudvalget efterfølgende? Så vil man fortsat være bagefter med handlingsplanerne, og man vil fortsat være bagefter med at besøge de virksomheder, som skal være aftagere, som skal tage fat i de langtidsløse. Det er derfor, vi har fremsat forslaget.

Men jeg vil godt lige sige, at jeg selvfølgelig er skuffet over, at man ligesom skubber de arbejdsløse hen til kanten og siger: Vi vil ikke redde jer, og hvis vi gør det, bliver det i hvert fald først i tolvte time. Den usikkerhed synes jeg ikke vi kan være bekendt.

Jeg vil gerne sige et par bemærkninger til hr. Knud Erik Kirkegaard, som jo sådan set var inde på noget utrolig interessant. Han kritiserede ministeren sønder og sammen – det havde han gjort længe – og så sluttede han af med at sige til